

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3264

гр. София, 11.05.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **7104** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК, вр.чл.144 от АПК.

Образувано е в изпълнение на Решение №4657/13.04.21 г по адм.дело №1369/21 г. на Върховния административен съд, в частта му, с която делото е върнато на Административен съд София- град за разглеждане и произнасяне по искане по чл. 248, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, съдържащо се в отговора на касационната жалба на R. H. G. L.- und F. Германия за изменение на първоинстанционното решение № 7230/14.12.2020 г., постановено по адм. дело № 7104/2020 г. по описа на Административен съд София – град, в частта за разноските- 480 евро адвокатско възнаграждение за явяване в с.з. пред АССГ; 640 евро адвокатско възнаграждение за изготвяне на писмена защита по съдебното производство пред АССГ.

С Разпореждане от 19.04.21 г. на АССГ, искането по чл. 248, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, съдържащо се в отговора на касационната жалба на R. H. G. L.- und F. Германия за изменение на първоинстанционното решение в частта на разноските е изпратено на ответника за отговор в 1-седмичен срок, съотв. е получено от него на 26.04.21 г.

С постъпилия по делото отговор, изпратен по пощата на 05.05.21 г. и заведен в АССГ с вх.№15867/10.05.21 г., ответникът оспорва допустимостта на искането по съображения, че претендираните разноски са включени в „списък с разноски, който не е претендиран пред АССГ“.

Искането е депозирано от легитимирана страна и в 14-дневния срок за оспорване на първоинстанционното решение- чл.248, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК /л.276 от делото на АССГ, л.17 от делото на ВАС/, но въпреки това е недопустимо по следните съображения:

Претенцията за разноски, макар и обусловена от разрешаване на повдигнатия спор, има относителна самостоятелност, тъй като отговорността за разноски не е правна последица, по която съдът дължи служебно произнасяне, а въпрос, по който се

произнася, само, след като бъде сезиран. В чл. 248, ал. 1 ГПК е предвидено, че съдът по искане на страната може да допълни или да измени решението в частта му за разноските. Следователно текстът разграничава две хипотези, свързани с промяна на вече постановения съдебен акт в частта му, с която е определена отговорността за разноски, установени като изключение от правилото на чл. 246 ГПК.

Аналогично на чл. 250 ГПК, първата хипотеза на чл. 248, ал. 1 ГПК обхваща случаите, при които съдът не се е произнесъл по иначе валидно заявено и прието искане за разноски. Разгледаната правна характеристика на допълване на съдебния акт в обсъжданата част е процесуален способ за отстраняване непълноти при формиране волята на съда. Уредена като изключение от принципа, въведен с чл. 246 ГПК, тази непълнота може да бъде отстранена, без да се променя вече постановения съдебен акт в същата част. Пропускът на съда да се произнесе по своевременно направеното от страната искане за разноски не се преклудира при липса на представен списък по чл. 80 ГПК, поради което и представянето на списък на разноските не е предпоставка за реализиране на допълване на решението в тази му част.

При втората хипотеза на чл. 248, ал. 1 ГПК, след като съдът е определил дължимите разноски, е налице искане от страната те да бъдат приведени в съответствие с нейното твърдение за осъществяването им, което искане не е за допълнително произнасяне, а за изменение в размера на вече присъденото. По тази причина и правната последица, установена с чл. 80, изр. 2 ГПК, настъпва само по отношение на изменението на решението в частта му за разноските, а не по отношение на неговото допълване. /т.8 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК/ Събирането на доказателствата в исковия процес приключва с постановяване на определението, с което съдът обявява края на съдебното дирене и дава ход по същество на спора. Следователно във фазата на устните състезания заявяването на нови искания, твърдения и събирането на доказателства вече е приключило. Пренията дават процесуалната възможност на страните да анализират доказателствата и да изложат своите фактически и правни заключения във връзка със спорното право /т.11 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК/ Само, когато е доказано извършването на разноски в производството, те могат да се присъдят по правилата на чл. 78 ГПК. /т.2 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК/

АССГ е бил сезиран с искане за разноски, за които е бил приложен списък по чл.80 ГПК, вр.чл.144 АПК /л.243 от делото на АССГ/.

По това искане съдът се произнесъл с решението и не е налице непълнота.

В случая се иска изменение на решението в частта за разноските, като се добавят невключени в списъка по чл.80 ГПК разноски /л.243 от делото на АССГ/, т.е. нови разноски въз основа на ново искане и въз основа на фактури, доказващи, че са направени, представени за първи път пред ВАС /едната фактура издадена в деня на обявяване от АССГ на делото за решаване- 30.11.20 година, а другата 14-дни по-късно/.

Видно от приложения в производството пред ВАС списък по чл.80 ГПК, процесните суми от 480 евро адвокатско възнаграждение за явяване в с.з. пред АССГ и 640 евро адвокатско възнаграждение за изготвяне на писмена защита по съдебното производство пред АССГ не са включени в списъка на разноските, представен пред АССГ /л.243 от делото на АССГ/, съотв. фактурите, доказващи заплащането на тези суми /л.57-л.61 от делото на ВАС/ не са представени до приключване на устните

състезания по делото пред АССГ.

С оглед на изложеното съдът обуславя извод, че процесното искане за изменение решението на АССГ в частта на разносните е недопустимо, тъй като по същество представлява ново допълнително искане, което е заявено след приключване на устните състезания пред АССГ.

Мотивиран така и на основание чл.248, ал.3 от ГПК, вр.чл.144 АПК, Административен съд-София град, II о., 23-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането по чл. 248, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, съдържащо се в отговора на касационната жалба на R. H. G. L.- und F. Германия за изменение Решение № 7230/14.12.2020 г., постановено по адм. дело № 7104/2020 г. по описа на Административен съд София – град, в частта за разносните относно сумите от 480 евро адвокатско възнаграждение за явяване в с.з. пред АССГ и 640 евро адвокатско възнаграждение за изготвяне на писмена защита по съдебното производство пред АССГ, включени в списъка по чл.80 ГПК, вр.чл.144 АПК, депозиран по адм.дело №1369/21 г. на ВАС.

Определението може до бъде обжалвано чрез АС-София град пред Върховния административен съд в 7-модневен срок от съобщаването му.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: